

ԲԱՆԱՍԵՆԴԱԿԱՆ

ԲԱՆԱՍԵՆԴԱԿԱՆ

Ծղանակը գայտում էր,
 Զաղաքի մէջ պարտեզներ
 Կանաչ գորշով բարձր են ցած,
 Բոլորովին էր ծածկում:
 «Ընկեր, մի, մեծը մտնենք հոս,
 Դիտենք բանաթիւնն պարզ, ամբոստ.
 Քիչ մ'ալ պարտեզն այս ներկայ
 Լիմի խօսքիս տարակալ:»

Այս ասելով ընկերիս,
 Որ եւ շատ կը յարգէր զիս,
 Զգուշութեամբ թաքի ցանկ
 Եւ ցատքեցիքն մերս մտնանք:

Պայտեզն էր յի ծառերնով
 Զորոնք շարժէր մի մերս' հով,
 Անթիւ փափուկ էր խոտեր
 Անոյց անոյց կը հոտէր:

Խսկոյն աշխարհ ղեպ շնչկին
 Նայս վերտաքի, եւ կրկին
 Իջեցնելով ի պարտեզ
 Դիտեցի այդ պատկերն հնգ:

Կապոյտ կամարն շողողողուն,
 Ծալածոթեմայն իսր անհուն,
 Զինն էր յատկէն ձթերով
 Պարզ կը փայլէր անհոյով:

Հարկաւմանայ հաստ ծառեր,
 Մեկն ուղիղ եւ միւսն ծոեր,
 Ուժեղ ուստիք եւ ծաղիկ
 Կ'արմակեին համարայտիկ:

Անոյց եւ Թայրս' ձոր տակեր,
 Զոր հոգով ձեռք մ'է տակեր,
 Բողբոլանքով յի, աշխարհ,
 Կ'անւոյցէին իրենց ոյժ:

Կանաչ խոտեր բարձր են ցած,
 Համաւտ համաւտ բարձրացած,
 Որոնց ծիլ ծիլ ալմաստներ
 Կակոպ հողը կը մտնէր:

Խոտի գլխին կը ծնէր
 Զմայլելի ծաղիկներ.
 Կարմիր մերկայն էր դեղին,
 Մի սեւ թիւ ալ մէկ տեղին:
 Նոր հերկուած հողի մէջ
 Կ'ընկաւ շատ մ'ընկաւ:
 Ուր կերպ կերպ թալս են բանջար
 Նոր ձոր փափուկ դուրս կոս գար:

Անթիւ սիրուն թռչուններ
 Ժառնգ գազարն թայն շիններ,
 Դարչարիկներով սիրուն
 Կ'անհոտէին մեզ գայտուն:

Ամբողջ աշօք են ամապ
 Դիտեցի այդ, եւ, նրկայն,
 Եւ ներքնմամբ քերթողի
 Կընցի անդ տող տողի:

* * *

Ո՛հ, այս աշխարհի վերայ
 Ժիշդ է, որ ոչինչ չիկայ:
 Բնութեանն առկի
 Գեղեցիկ եւ սիրելի:

ԵՐԳՊԾ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

(Մանկական երգ:)

Գայտումն էկաւ, Խոտեր բոսաւս, Սրտի լոյսն Տարբացաւ:	Խոտերի մէջ, Կամար կամար, Խոտերն, վազենք Մերս յատկէ:
Ընկեր, դուրս ել, Դուս էլ, եւ էլ, Խոտանք, խոտանք Ամբողջ:	Ծղանակն ի դաշտ, Զաղաքն ծաղիկ, Եւ փոքի շիններ Ե'դարար, արիք:

ՆՈՅՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Գրադարան:

(Երգչական երգ:)

Անոյց ետեւէն կու գար երկայն շու մը գրե-
 թէ երեք հարիւր հոգւոյ շափ պէտպէս զգեցած:
 Անն մէկն ինչ որ գտած էր վրան էր առած: Մէ-
 կը գառնենի վրան ձգած, ուրիշ մը սրտերէն
 զգրեց զպատած եւ այծենի մը իբր վերաբեր
 ինտած: Այլ բոլորովին գաղղիական համազգեստ
 հագած՝ բայց վերջը քակած հանած: Մէկ բան
 մը միայն ի կարգի էր եւ շատ ալ չբեղ. այն է՝
 սպասարկելով թիւնը: Ընդամեններն արեւու ճառա-
 քայլէից տակ հարձակ կը շողողային:

Ասոնք երբ տեսան որ իրենց անուանի առա-
 ջնորդը մեծփայլելով թեմք իրենց առջեւ ելաւ՝
 մէկէն կանգ առին կեցան: Իսկ Մարգարիտ երկրորդա-
 կան առաջնորդաց հետ սկսաւ խորհրդակցել: Պէտ-
 պէս նկարագիրներն այս խօսակցութեան ժամանակ
 լուսաւոր սկսան երեւալ: Ինչորեքստ միմուշով մէկ
 գի մենեցաւ եւ լռեց, եւ մերթ ընդ մերթ կը բերթ-
 մեղէր՝ թէ ժամանակն ընդ վայր կը կորսուի: Խուտն
 աւելի իւր տիրոջ հրամանը լսելու կը նայէր, քան
 թէ խորհրդակցելու: Իսկ վաղմի այծարածն կը
 խօսէր երկարորէն եւ ահա շուրջն ձեւեր կ'ընէր:
 Ուստի յարձակման կերպին վայր սեպհական
 կարծիք ունէր, եւ ամենայն յամառութեամբ նոյնը
 կը պատասխանէր: Զգուշութիւններն՝ զոր կ'ու-
 զէր ի գործ դնէ, Գաւեթիւնային քիչ էր շափա-
 քանց կ'երեւար: Գաւեթիւնային կ'ուզէր յանկարծ յար-
 ձակմանս աւար առնուլ կարասանը: Այծարածն
 ընդգե՛ծ չէր ասոր, թէպէտ եւ այս իրեն խորա-
 կան կ'երեւար: Միայն աւար առնելով գործը չի
 լինար, կ'ընէր, պէտք է նաեւ աւարն ոչնչացնել
 կամ՝ առնուլ տանիլ, բայց այս նկատմամբ վառ կայ
 որ մերձակայ երկու պահանջներէն յանկարծ վայր
 էր հասնին: Ուստի պէտք է այս յարձակմանց ալ
 առաջն առնուլ, որպէս զի չկարենան մարտակցող
 գալ: Կը կարծէր, որ քան զպատեհազմող զուական